

DIUMENGE IV D'ADVENT (B)
Homilia del P. Bonifaci Tordera, monjo de Montserrat
24 de desembre de 2017
2 S 7,1-5. 8b-11. 16 / Rm 16,25-27 / Lc 1,26-38

Som a les portes de Nadal. Què esperem? Un bon sopar o una festa familiar, o bé regals? Els cristians hem d'esperar quelcom més. La nostra fe ens fa esperar "la manifestació de la bondat i misericòrdia de Déu per als homes". Altrament, estem perdent el temps. "Si només esperem en Crist en aquesta vida som els més miserables dels homes".

El profeta Isaïes ens anunciava l'obra que Déu volia realitzar a favor de David: no pas un temple de pedra, sinó una dinastia avalada per ell mateix.

Sant Pau ens descrivia cap a on apuntava aquesta dinastia: a la revelació del "pla que Déu tenia amagat en el silenci dels segles", i que fou anunciat pels profetes i manifestat a la fi dels temps: Jesucrist.

I aquest disseny l'hem vist realitzat ja en Maria, símbol de la humanitat creient, Arca de la nova Aliança, en qui es fa carn el Fill etern del Pare. Decisió desconcertant per a Maria, i per a nosaltres, però que és un fet constant que s'anirà repetint al llarg de l'Evangeli: Déu es manifesta en els humils, en els senzills, en els qui no compten per a res.

Maria era una donzella senzilla de Nazaret, ciutat desconeguda en la Bíblia. Però, per a Déu, Maria era la "plena de gràcia", la que ja fruïa de la presència de Déu: "el Senyor és en tu". Com no havia d'espantar-se aquella noieta en sentir aquella salutació? Qui era ella? Per a Déu sí que era important, era l'escollida. Perquè Déu no mira l'exterior de la persona, no considera els títols ni la nissaga, no mira les riqueses. Per a Ell tot això són només aparences. Déu mira l'interior, i Ell havia posat la mirada en ella, perquè era digna de ser la mare del seu Fill, i la seva mirada l'omplia de la seva presència.

Maria estava promesa amb Josep, però el matrimoni no s'havia consumat, no vivien junts, encara. Ella era verge pura. Aquest matrimoni no es consumarà humanament, sinó que "l'Esperit Sant et cobrirà amb la seva ombra", li diu Gabriel, "i, per això, el que naixerà de tu s'anomenarà Fill de Déu". Aquest era el missatge diví. Maria donaria al món el Fill de Déu! I Maria assenteix humilment, dòcilment i obedient, a la voluntat divina: "Sóc l'esclava del Senyor, que es compleixin en mi les teves paraules". No va necessitar proves. Creu i accepta confiadament. No va dubtar de les paraules del missatger sobre la gran obra salvadora. S'hi sotmeté: "Faci's". "I el Verb es va fer carn".

Aquest Fill, de Déu i de Maria, venia a salvar el món, a redimir la humanitat enfonsada en el pecat; portaria la misericòrdia, el perdó i la reconciliació amb Déu. Posaria la pau entre la terra i el cel, entre els homes i Déu. Venia a abraçar els homes, a unir-los amb Déu. I això és el que comença en Maria. Fou el "big-bang" de la Redempció.

Germans, feliços els qui hem cregut, perquè es complirà també en nosaltres, com en Maria, la voluntat del Pare: "Crist en nosaltres, esperança de la glòria, l'Emmanuel". En Maria, l'esperança de salvació comença ja a ser presència. En el ventre de Maria, l'Advent ja es fa Nadal.

Que aquest Nadal porti a la terra, a tots els homes i dones que Déu estima, la pau de Déu, i glòria a Déu a dalt del cel. Bon Nadal!